

1557**ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 20 sierpnia 2003 r.

w sprawie udzielania wyróżnień i przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych wobec funkcjonariuszy Agencji Wywiadu

Na podstawie art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070 i Nr 130, poz. 1188) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb udzielania wyróżnień, przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych, wymierzania kar i ich wykonywania, odwoływania się od wymierzonych kar, a także właściwość przełożonych w tych sprawach.

§ 2. 1. Władza dyscyplinarna obejmuje właściwość do wyróżniania oraz wszczynania postępowań dyscyplinarnych, rozstrzygania spraw dyscyplinarnych, wymierzania kar dyscyplinarnych i ich wykonywania.

2. Szef Agencji Wywiadu posiada władzę dyscyplinarną wobec wszystkich funkcjonariuszy Agencji Wywiadu, zwanych dalej „funkcjonariuszami”.

3. Kierownicy jednostek organizacyjnych Agencji Wywiadu posiadają władzę dyscyplinarną wobec funkcjonariuszy pełniących służbę w podległych jednostkach organizacyjnych, z wyłączeniem funkcjonariuszy zajmujących stanowiska zastępców kierowników tych jednostek.

§ 3. 1. Funkcjonariusz przeniesiony do pełnienia służby albo delegowany do czasowego pełnienia służby podlega władzy dyscyplinarnej kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu, do której został przeniesiony lub delegowany.

2. Funkcjonariusz pozostający bez przydziału służbowego podlega władzy dyscyplinarnej przełożonego, w którego dyspozycji pozostaje.

3. Funkcjonariusz przebywający na urlopie lub oddelegowany do wykonywania zadań służbowych poza Agencją Wywiadu podlega władzy dyscyplinarnej kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu, w którego dyspozycji pozostaje.

§ 4. Naruszeniem dyscypliny służbowej, za które funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, jest:

- 1) niedopełnienie obowiązków służbowych;
- 2) odmowa wykonania albo niewykonanie rozkazu lub polecenia służbowego, z wyjątkiem przypadku,

o którym mowa w art. 79 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, zwanej dalej „ustawą”, oraz gdy odmowa dotyczy wykonania polecenia służbowego, które nie pozostaje w związku z pełnieniem służby;

- 3) zaniechanie wykonania czynności służbowej albo wykonanie jej w sposób niedbały lub niezgodny z rozkazem lub poleceniem służbowym;
- 4) świadome wprowadzenie w błąd przełożonego lub innego funkcjonariusza, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę dla służby, funkcjonariusza bądź innej osoby;
- 5) nadużycie zajmowanego stanowiska do osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;
- 6) wprowadzenie się w stan ograniczający zdolność wykonywania zadania służbowego lub uniemożliwiający jego wykonanie;
- 7) utrata służbowej broni palnej lub amunicji albo legitymacji służbowej;
- 8) utrata dokumentu stanowiącego tajemnicę państwową lub służbową;
- 9) porzucenie służby;
- 10) samowolne oddalenie się z rejonu zakwaterowania bądź nieusprawiedliwione opuszczenie lub niestawienie się do miejsca pełnienia służby;
- 11) umyślne naruszenie dóbr osobistych innego funkcjonariusza w czasie pełnienia służby.

§ 5. 1. Kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 146 ust. 1 pkt 1—5 ustawy, wymierzają: Szef Agencji Wywiadu lub kierownicy jednostek organizacyjnych Agencji Wywiadu, zwani dalej „przełożonymi”.

2. Kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 146 ust. 1 pkt 6—10 ustawy, wymierza Szef Agencji Wywiadu, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75 ustawy.

Rozdział 2**Zasady i tryb udzielania wyróżnień**

§ 6. 1. Przełożony może udzielić funkcjonariuszowi wyróżnień, o których mowa w art. 101 pkt 1—3 ustawy.

2. Wyróżnienia w formie krótkoterminowego urlopu udziela się w wymiarze do 10 dni kalendarzowych jednorazowo, nie więcej niż 15 dni w roku.

3. Właściwość przełożonych oraz postępowanie w sprawach udzielania wyróżnień, o których mowa w art. 101 pkt 4—6 ustawy, regulują odrębne przepisy.

4. Jeżeli przełożony uzna, że funkcjonariusz zasługuje na wyższe wyróżnienie niż to, którego może udzielić, występuje z wnioskiem do uprawnionego przełożonego o udzielenie takiego wyróżnienia.

§ 7. 1. Wyróżnień udziela się w sposób uroczysty.

2. O udzielonym funkcjonariuszowi wyróżnieniu informuje się funkcjonariuszy jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu, w której pełni on służbę, a na polecenie Szefa Agencji Wywiadu — wszystkich funkcjonariuszy Agencji Wywiadu.

3. Informację o udzielonym wyróżnieniu włącza się do akt osobowych wyróżnionego.

§ 8. Wyróżnienia nie udziela się funkcjonariuszowi:

- 1) przeciwko któremu jest prowadzone postępowanie karne lub dyscyplinarne;
- 2) ukaranemu karą dyscyplinarną — przed jej zatarciem;
- 3) skazanemu prawomocnym orzeczeniem sądu za przestępstwo lub wykroczenie — do czasu zatarcia skazania;
- 4) wobec którego warunkowo umorzono postępowanie karne — przez okres, w którym postępowanie to może być podjęte.

Rozdział 3

Postępowanie dyscyplinarne

§ 9. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie popełnienia przez funkcjonariusza czynu, za który ponosi on odpowiedzialność dyscyplinarną, zwanego dalej „czynem”.

2. Postępowanie dyscyplinarne zmierza do ustalenia, czy czyn faktycznie został popełniony oraz do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności i przyczyn jego popełnienia.

§ 10. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna z urzędu przełożony.

2. Postępowanie dyscyplinarne można wszcząć także na wniosek sądu lub prokuratora albo na wniosek innego organu, instytucji lub osoby, pokrzywdzonych w wyniku czynu funkcjonariusza.

3. W przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2, przełożony zawiadamia odpowiednio sąd, prokuratora albo pokrzywdzonego o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i wyniku tego postępowania, natomiast materiały przekazane przez sąd, prokuratora albo pokrzywdzonego włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.

§ 11. 1. Przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego można podjąć niezbędne czynności wyjaśniające, jeżeli wiadomość o popełnieniu czynu budzi wątpliwości, w szczególności co do faktu jego popełnienia, jego kwalifikacji prawnej lub osoby sprawcy.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, powinny być ukończone w terminie 14 dni od dnia ich podjęcia.

§ 12. 1. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się albo wszczęte umarza, gdy:

- 1) czynności wyjaśniające nie potwierdziły zaistnienia czynu;
- 2) czynu nie popełniono albo czyn nie zawiera znamion czynu, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną;
- 3) sprawca czynu nie podlega orzecznictwu dyscyplinarnemu;
- 4) sprawca czynu zmarł;
- 5) nastąpiło przedawnienie, o którym mowa w art. 147 ustawy;
- 6) postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie ukończone lub toczy się.

2. Postępowania dyscyplinarnego można nie wszczynać, a wszczęte można umorzyć, gdy okoliczności popełnionego czynu nie budzą wątpliwości, a naruszenie dyscypliny służbowej jest znikome.

3. Postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego wydaje przełożony. Na postanowienie przysługuje zażalenie. Przepisy § 31, 33 i 35 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy wina funkcjonariusza oraz okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości i nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż nagana z ostrzeżeniem, funkcjonariusz może wyrazić pisemną zgodę na dobrowolne poddanie się takiej karze dyscyplinarnej.

§ 13. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się z dniem wydania postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego.

2. Odpis postanowienia, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie doręcza się funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne, zwanemu dalej „obwinionym”, oraz kierownikowi jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu właściwej w sprawach kadr.

3. Postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego wydającego postanowienie;
- 2) datę i miejsce wydania;

- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) powołanie podstawy prawnej;
- 5) określenie czynu zarzucanego obwinionemu;
- 6) podanie kwalifikacji prawnej czynu;
- 7) stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego wyznaczonego do przeprowadzenia postępowania;
- 8) uzasadnienie;
- 9) podpis przełożonego i pieczęć jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu lub Szefa Agencji Wywiadu.

4. Jeżeli w toku postępowania dyscyplinarnego okaże się, że obwinionemu należy zarzucić ponadto czyn nieobjęty postanowieniem o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego albo czyn w zmienionej w istotny sposób postaci, przełożony wydaje nowe postanowienie. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. Postępowanie dyscyplinarne oraz czynności wyjaśniające, o których mowa w § 11 ust. 1, prowadzi rzecznik dyscyplinarny wyznaczony przez kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu.

2. Postępowanie dyscyplinarne oraz czynności wyjaśniające, o których mowa w § 11 ust. 1, wobec zastępcy Szefa Agencji Wywiadu, dyrektora administracyjnego wywiadu, kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu, zastępcy kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu oraz rzecznika dyscyplinarnego w okresie sprawowania przez niego tej funkcji prowadzi rzecznik dyscyplinarny wyznaczony przez Szefa Agencji Wywiadu.

3. Władzę dyscyplinarną przełożonego w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym wobec osób, o których mowa w ust. 2, posiada Szef Agencji Wywiadu.

§ 15. 1. Szef Agencji Wywiadu powołuje rzecznika dyscyplinarnego w jednostce organizacyjnej Agencji Wywiadu, na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu, spośród funkcjonariuszy tej jednostki.

2. W jednostce organizacyjnej Agencji Wywiadu powołuje się co najmniej jednego i nie więcej niż trzech rzeczników dyscyplinarnych.

3. Powołanie rzecznika dyscyplinarnego następuje za jego pisemną zgodą na okres 2 lat.

§ 16. 1. Szef Agencji Wywiadu odwołuje rzecznika dyscyplinarnego w przypadku:

- 1) zaistnienia okoliczności, które stanowią podstawę jego zwolnienia ze służby w Agencji Wywiadu;
- 2) prawomocnego ukarania karą dyscyplinarną;

- 3) przeniesienia do innej jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu.

2. Szef Agencji Wywiadu, w uzasadnionych przypadkach, może odwołać rzecznika dyscyplinarnego, na jego własny wniosek lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu, przed upływem okresu, o którym mowa w § 15 ust. 3.

§ 17. Kierownik jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu, na 30 dni przed upływem terminu, o którym mowa w § 15 ust. 3, występuje z wnioskiem do Szefa Agencji Wywiadu dotyczącym powołania następnego rzecznika dyscyplinarnego.

§ 18. 1. Rzecznika dyscyplinarnego wyłącza się od prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, jeżeli:

- 1) sprawa dotyczy go bezpośrednio;
- 2) jest małżonkiem obwinionego albo pozostaje we wspólnym pożyciu z tą osobą;
- 3) jest krewnym lub powinowatym obwinionego lub osoby przez niego pokrzywdzonej w linii prostej albo w linii bocznej aż do stopnia między dziećmi rodzeństwa osoby wymienionej w pkt 2, albo jest związany z tą osobą węzłem przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) został w sprawie będącej przedmiotem tego postępowania dyscyplinarnego przesłuchany w charakterze świadka;
- 5) między nim a obwinionym lub osobą pokrzywdzoną zachodzi stosunek osobisty mogący wywołać wątpliwości co do bezstronności prowadzącego postępowanie.

2. Rzecznik dyscyplinarny bada z urzędu, czy nie zachodzą okoliczności uzasadniające jego wyłączenie od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.

3. Rzecznik dyscyplinarny zawiadamia pisemnie o zaistnieniu okoliczności wymienionych w ust. 1 przełożonego, który wszczął postępowanie.

4. Obwiniony może złożyć do przełożonego, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, wniosek o wyłączenie rzecznika dyscyplinarnego.

5. Przełożony wydaje postanowienie o wyłączeniu lub odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego.

6. Do czasu wydania przez przełożonego postanowienia o wyłączeniu, rzecznik dyscyplinarny podejmuje wyłącznie czynności niecierpiące zwłoki.

7. Przepisy ust. 1—6 stosuje się odpowiednio w przypadku podjęcia czynności wyjaśniających, o których mowa w § 11 ust. 1.

§ 19. 1. Rzecznik dyscyplinarny zbiera dowody i podejmuje czynności niezbędne do wyjaśnienia sprawy, a w szczególności: przesłuchuje obwinionego i świadków, zleca lub występuje do przełożonego z wnioskiem

o zlecenie przeprowadzenia odpowiednich badań i ekspertyz oraz zasięga niezbędnych opinii.

2. Z przesłuchania obwinionego, świadków i biegłych w sprawie sporządza się protokoły.

3. Przed przesłuchaniem rzecznik dyscyplinarny uprzedza świadka i biegłego o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Materiały przekazane przez organy, instytucje lub osoby określone w § 10 ust. 2 włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.

§ 20. 1. W toku postępowania dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienia, jeżeli ich wydanie nie jest zastrzeżone do kompetencji przełożonego. Przepis § 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Zażalenie na postanowienie wnosi się za pośrednictwem wydającego postanowienie, w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia, do przełożonego, a jeżeli postanowienie wydał ten przełożony — do Szefa Agencji Wywiadu. Jeżeli postanowienie wydał Szef Agencji Wywiadu, zażalenie nie przysługuje, a obwiniony może w powyższym terminie zgłosić do Szefa Agencji Wywiadu wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Przełożony po rozpatrzeniu zażalenia wydaje postanowienie o:

- 1) utrzymaniu zaskarżonego postanowienia w mocy albo
- 2) uchyleniu zaskarżonego postanowienia i jego zmianie lub zwrocie do ponownego rozpatrzenia — w całości lub w części.

4. Postanowienia wydane w toku postępowania dyscyplinarnego doręcza się obwinionemu i jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony w sprawie.

§ 21. W toku postępowania dyscyplinarnego obwiniony ma prawo do:

- 1) odmowy składania wyjaśnień;
- 2) zgłaszania wniosków dowodowych;
- 3) ustanowienia obrońcy, funkcjonariusza Agencji Wywiadu, jeżeli funkcjonariusz ten wyrazi na to zgodę;
- 4) przeglądania akt postępowania dyscyplinarnego;
- 5) wnoszenia zażaleń na postanowienia, o ile rozporządzenie tak stanowi.

§ 22. 1. Wnioski dowodowe zgłasza się na piśmie rzecznikowi dyscyplinarnemu, ze wskazaniem okoliczności, które mają być udowodnione.

2. Rzecznik dyscyplinarny nie może odmówić przeprowadzenia dowodów mających istotne znaczenie dla wyjaśnienia sprawy.

3. Rzecznik dyscyplinarny odmawia uwzględnienia wniosku, jeżeli:

- 1) przeprowadzenie dowodu jest niedopuszczalne;
- 2) okoliczność, która ma zostać udowodniona, jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy;
- 3) okoliczność, która ma zostać udowodniona, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy lub dowodu nie da się przeprowadzić.

4. Oddalenie wniosku dowodowego wymaga wydania postanowienia.

5. Na postanowienie o oddaleniu wniosku dowodowego przysługuje zażalenie.

§ 23. 1. Obrońcę obwiniony ustanawia na piśmie w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego.

2. Obrońcy przysługują uprawnienia obwinionego, chyba że ten ograniczy je na piśmie.

3. Obrońca ma prawo uczestniczyć w czynnościach, w których udział obwinionego jest obowiązkowy.

§ 24. 1. Postępowanie dyscyplinarne powinno być ukończone w terminie 30 dni od dnia jego wszczęcia.

2. W uzasadnionych przypadkach przełożony może przedłużyć, w drodze postanowienia, postępowanie dyscyplinarne do trzech miesięcy.

§ 25. 1. Przełożony zawiesza postępowanie dyscyplinarne do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego, zwłaszcza gdy ukaranie dyscyplinarne zależy od wyników postępowania karnego i czyn nie stanowi naruszenia dyscypliny służbowej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy popełnienie przestępstwa przez funkcjonariusza jest oczywiste i pozostawienie go w służbie godzi w jej interes.

3. Przełożony może zawiesić postępowanie dyscyplinarne, gdy zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania.

4. Na postanowienie o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego przysługuje zażalenie.

5. Po ustaniu przyczyn uzasadniających zawieszenie postępowania dyscyplinarnego przełożony wydaje postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania.

§ 26. 1. Jeżeli rzecznik dyscyplinarny uzna, że zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności sprawy, zaznając obwinionego z materiałami postępowania dyscyplinarnego.

2. Obwiniony ma prawo, w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z materiałami postępowania dyscypli-

narnego, złożyć wniosek o uzupełnienie postępowania dyscyplinarnego, o czym poucza się obwinionego.

3. Wniosek o uzupełnienie postępowania dyscyplinarnego rozpatruje rzecznik dyscyplinarny. Na postanowienie o odmowie uwzględnienia wniosku o uzupełnienie postępowania dyscyplinarnego przysługuje zażalenie.

4. Z czynności zaznajomienia obwinionego z akta postępowania dyscyplinarnego sporządza się protokół.

§ 27. 1. Rzecznik dyscyplinarny, po zapoznaniu obwinionego z materiałami postępowania dyscyplinarnego, jeżeli nie zachodzi potrzeba uzupełnienia, wydaje postanowienie o zamknięciu postępowania i sporządza, w terminie 3 dni, sprawozdanie kończące postępowanie.

2. Sprawozdanie kończące postępowanie dyscyplinarne zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego;
- 2) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego, który wydał postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego;
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) dokładne określenie zarzucanego obwinionemu czynu, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności oraz skutków jego popełnienia, wraz z podaniem kwalifikacji prawnej;
- 5) opis ustalonego stanu faktycznego na podstawie zebranych dowodów;
- 6) wnioski dotyczące orzeczenia dyscyplinarnego lub umorzenia postępowania dyscyplinarnego, z uzasadnieniem i wskazaniem okoliczności łagodzących i obciążających.

Rozdział 4

Wymierzanie kar dyscyplinarnych

§ 28. 1. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego przełożony orzeka o:

- 1) uniewinnieniu, jeżeli przeprowadzone postępowanie nie potwierdziło zarzutów stawianych obwinionemu lub przeprowadzone postępowanie karne, postępowanie w sprawie o wykroczenie lub postępowanie w sprawie o przestępstwo albo wykroczenie skarbowe zostało zakończone orzeczeniem o uniewinnieniu lub postanowieniem o umorzeniu, a czyn nie stanowi naruszenia dyscypliny służbowej, albo
- 2) uznaniu obwinionego winnym popełnienia czynu i wymierzeniu kary dyscyplinarnej, albo
- 3) uznaniu obwinionego winnym popełnienia czynu i odstąpieniu od wymierzenia kary.

2. Orzeczenia, o których mowa w ust. 1, wydaje się nie później niż w terminie 14 dni od dnia sporządzenia sprawozdania kończącego postępowanie dyscyplinarne.

§ 29. 1. Przy wymiarze kary dyscyplinarnej oraz w przypadku odstąpienia od wymierzenia kary bierze się pod uwagę w szczególności: rodzaj i wagę czynu, okoliczności, w jakich został popełniony, pobudki jego popełnienia, stopień winy, zachowanie się obwinionego przed i po popełnieniu czynu, okres pozostawania w służbie i opinię służbową.

2. Wymiar kary dyscyplinarnej powinien ponadto uwzględniać, czy czyn był popełniony pod wpływem alkoholu, środka odurzającego oraz czy w stosunku do funkcjonariusza jest już orzeczona kara dyscyplinarna.

3. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, za jeden czyn wymierza się tylko jedną karę dyscyplinarną.

§ 30. 1. Jeżeli przełożony uzna, że należy wymierzyć karę, do której wymierzenia nie jest uprawniony, akta postępowania dyscyplinarnego przesyła niezwłocznie Szefowi Agencji Wywiadu z wnioskiem o wymierzenie określonej kary. Wniosek przełożonego nie wiąże Szefa Agencji Wywiadu.

2. Jeżeli akta sprawy przekazanej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, zawierają istotne uchybienia prawne lub braki w zakresie dowodowym, Szef Agencji Wywiadu zwraca je w drodze postanowienia wnioskującemu o ukaranie, w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania, w celu usunięcia uchybień bądź uzupełnienia braków w zakresie dowodowym.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 2, powinno wskazywać, w jakim kierunku ma nastąpić uzupełnienie postępowania dyscyplinarnego.

§ 31. 1. Orzeczenie o ukaraniu lub o odstąpieniu od wymierzenia kary albo o uniewinnieniu, zwane dalej „orzeczeniem”, zawiera:

- 1) imię i nazwisko przełożonego, który wydał orzeczenie, z podaniem jego stopnia oraz stanowiska służbowego;
- 2) datę i miejsce wydania orzeczenia;
- 3) stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) określenie zarzucanego obwinionemu czynu, wraz z kwalifikacją prawną;
- 5) rozstrzygnięcie w sprawie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne orzeczenia;
- 7) pouczenie o prawie wniesienia odwołania;
- 8) podpis przełożonego i pieczęć jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu lub Szefa Agencji Wywiadu.

2. Rozstrzygnięcie zawiera uniewinnienie albo stwierdzenie winy i rodzaju wymierzonej kary dyscyplinarnej lub odstąpienie od wymierzenia kary.

3. Orzeczenie doręcza się niezwłocznie obwinionemu oraz przesyła Szefowi Agencji Wywiadu.

4. W przypadku gdy w uzasadnieniu orzeczenia zostały zawarte wiadomości stanowiące tajemnicę państwową lub służbową, obwinionemu doręcza się orzeczenie bez uzasadnienia, z zawiadomieniem, że uzasadnienie zostało sporządzone.

5. Obwiniony i jego obrońca mają prawo zapoznać się z uzasadnieniem, o którym mowa w ust. 4. Przed udostępnieniem uzasadnienia przełożony lub rzecznik dyscyplinarny poucza o obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych zawartych w uzasadnieniu i uprzedza o skutkach niedopełnienia tego obowiązku.

6. Fakt przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 5, obwiniony i obrońca potwierdzają własnoręcznym podpisem.

Rozdział 5

Postępowanie odwoławcze

§ 32. 1. Odwołanie od orzeczenia składa się na piśmie do Szefa Agencji Wywiadu, w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia, za pośrednictwem przełożonego, który wydał orzeczenie.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

3. Orzeczenie, od którego nie wniesiono w terminie odwołania, staje się po upływie tego terminu prawomocne i podlega wykonaniu.

4. Jeżeli orzeczenie zostało wydane przez Szefa Agencji Wywiadu, odwołanie nie przysługuje, jednakże obwiniony, w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia, może zwrócić się do Szefa Agencji Wywiadu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepis § 35 stosuje się odpowiednio.

§ 33. Przełożony, który wydał orzeczenie, w terminie 7 dni od dnia złożenia odwołania, przesyła odwołanie wraz z aktami postępowania dyscyplinarnego Szefowi Agencji Wywiadu.

§ 34. 1. W postępowaniu odwoławczym nie przeprowadza się postępowania dowodowego co do istoty sprawy.

2. W postępowaniu odwoławczym, w wyjątkowych przypadkach, Szef Agencji Wywiadu, uznając potrzebę uzupełnienia materiałów postępowania dyscyplinarnego, może uzupełnić materiał dowodowy, zlecając przeprowadzenie dowodu funkcjonariuszowi, jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania.

§ 35. 1. Szef Agencji Wywiadu, po rozpoznaniu odwołania, wydaje orzeczenie o:

1) utrzymaniu w mocy orzeczenia wydanego w I instancji albo

2) zmianie orzeczenia wydanego w I instancji, albo

3) uchyleniu orzeczenia wydanego w I instancji i skierowaniu sprawy do ponownego rozpoznania przez przełożonego, z jednoczesnym wskazaniem uchybień.

2. Jeżeli pozwalają na to zebrane dowody, Szef Agencji Wywiadu zmienia zaskarżone orzeczenie, wydając orzeczenie odmienne co do istoty, lub uchyla je i umarza postępowanie dyscyplinarne; w innych przypadkach uchyla orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez przełożonego.

§ 36. 1. Orzeczenie, o którym mowa w § 35 ust. 1 pkt 1—3, zawiera:

1) oznaczenie organu wydającego orzeczenie;

2) datę i miejsce wydania orzeczenia;

3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;

4) wskazanie orzeczenia, od którego zostało złożone odwołanie;

5) rozstrzygnięcie wydane po rozpoznaniu odwołania;

6) uzasadnienie faktyczne i prawne;

7) podpis przełożonego i pieczęć Szefa Agencji Wywiadu.

2. Orzeczenie, o którym mowa w § 35 ust. 1 pkt 1 i 2, zawiera ponadto pouczenie o prawie wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

§ 37. Przepisy dotyczące postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio w postępowaniu odwoławczym, przepisy § 11, § 13, § 24 ust. 2 i § 26 nie mają zastosowania.

§ 38. W orzeczeniu, o którym mowa w § 35 ust. 1 pkt 2, nie można wymierzyć kary surowszej niż wymierzona w orzeczeniu o ukaraniu.

§ 39. W przypadku, o którym mowa w § 35 ust. 1 pkt 3, wolno w dalszym postępowaniu orzec karę surowszą niż orzeczona w uchylonym orzeczeniu.

Rozdział 6

Wykonywanie kar dyscyplinarnych

§ 40. Po uprawomocnieniu się orzeczenia o ukaraniu przełożony niezwłocznie wykonuje orzeczoną karę.

§ 41. 1. Orzeczenie o ukaraniu włącza się do akt osobowych ukaranego.

2. Przełożony, który wydał orzeczenie o ukaraniu, może takie orzeczenie podać do wiadomości wszystkim lub niektórym funkcjonariuszom jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu, w której ukarany pełni służbę, mając na uwadze względy wychowawcze lub prewencyjne wydanego orzeczenia.

§ 42. Wykonanie kar dyscyplinarnych polega na:

- 1) przeprowadzeniu rozmowy i wytknięciu niewłaściwego postępowania — w razie wymierzenia kar upomnienia, nagany i surowej nagany;
- 2) przeprowadzeniu rozmowy, wytknięciu niewłaściwego postępowania i uprzedzeniu ukaranego o możliwości wymierzenia kary przeniesienia na niższe stanowisko służbowe lub kary surowszej, jeżeli ponownie popełni czyn — w razie wymierzenia kary nagany z ostrzeżeniem lub kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku służbowym;
- 3) wydaniu rozkazu personalnego o mianowaniu na niższe stanowisko służbowe — w razie wymierzenia kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe;
- 4) wydaniu rozkazu o utracie posiadanego stopnia i powrocie do stopnia bezpośrednio niższego — w razie wymierzenia kary obniżenia stopnia;
- 5) wydaniu rozkazu o utracie przez ukaranego posiadanego stopnia oficerskiego i nadaniu stopnia szeregowego — w razie wymierzenia kary pozbawienia stopnia oficerskiego;
- 6) przeprowadzeniu rozmowy, wytknięciu niewłaściwego postępowania i ostrzeżeniu, że za ponowne popełnienie czynu ukarany może być wydalony ze służby — w razie wymierzenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby;
- 7) wydaniu rozkazu personalnego o zwolnieniu ze służby — w razie wymierzenia kary wydalenia ze służby.

Rozdział 7

Zatarcie i darowanie kar dyscyplinarnych

§ 43. 1. Zatarcie kary dyscyplinarnej oznacza uznanie kary za niebyłą oraz usunięcie z akt osobowych funkcjonariusza orzeczenia o ukaraniu i uczynienie nieczytelnym informacji o ukaraniu.

2. Zatarcie kary dyscyplinarnej nie usuwa skutków wykonania kary.

3. Jeżeli funkcjonariusz popełnił czyn, za który została mu wymierzona kara dyscyplinarna, przed upływem okresu wymaganego do zatarcia poprzednio wymierzonej kary dyscyplinarnej, jest dopuszczalne tylko jednoczesne zatarcie wszystkich kar dyscyplinarnych.

§ 44. Kary dyscyplinarne podlegają zatarciu z mocy prawa po upływie:

- 1) 3 miesięcy od dnia wykonania kary upomnienia;
- 2) 6 miesięcy od dnia wykonania kary nagany;
- 3) 9 miesięcy od dnia wykonania kary surowej nagany i nagany z ostrzeżeniem;

- 4) 12 miesięcy od dnia wykonania kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
- 5) 15 miesięcy od dnia wykonania kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe oraz obniżenia stopnia;
- 6) 18 miesięcy od dnia wykonania kary pozbawienia stopnia oficerskiego;
- 7) 24 miesięcy od dnia wykonania kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby.

§ 45. Przepisów o zatarciu kary dyscyplinarnej nie stosuje się w razie wymierzenia kary wydalenia ze służby lub kary obniżenia stopnia połączonej z karą wydalenia ze służby.

§ 46. W razie nienagannej służby stwierdzonej w opinii służbowej zatarcie kar dyscyplinarnych, o których mowa w art. 146 ust. 1 pkt 5—9 ustawy, może nastąpić po upływie połowy terminów określonych w § 44 pkt 4—7.

§ 47. 1. Kara dyscyplinarna może być w każdym czasie darowana i zatarta za wykazane męstwo lub odwagę albo poważne osiągnięcia w wykonywaniu zadań służbowych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli kara została już wykonana, następuje zatarcie kary dyscyplinarnej.

3. Zatarcie kary dyscyplinarnej powoduje usunięcie z akt osobowych funkcjonariusza orzeczenia o ukaraniu. Orzeczenie o odstąpieniu od ukarania usuwa się z akt osobowych po upływie 6 miesięcy od dnia jego uprawomocnienia się.

§ 48. 1. W przypadkach, o których mowa w § 46 i § 47 ust. 1, orzeczenie wydaje przełożony, który karę wymierzył.

2. Orzeczenie o zatarciu kary dyscyplinarnej doręcza się funkcjonariuszowi.

Rozdział 8

Wznowienie postępowania dyscyplinarnego

§ 49. 1. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności, okazały się fałszywe;
- 2) zostały ujawnione istotne dla sprawy nowe fakty lub dowody, które nie były znane w toku postępowania dyscyplinarnego;
- 3) orzeczenie wydano z naruszeniem obowiązujących przepisów, jeżeli mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
- 4) orzeczenie zostało wydane na podstawie innej decyzji lub orzeczenia sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

2. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść obwinionego nie może nastąpić po ustaniu karalności czynu.

§ 50. Postępowania dyscyplinarnego nie wznowia się po upływie 5 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

§ 51. Przełożony, który wydał orzeczenie kończące postępowanie dyscyplinarne, wznowia postępowanie z urzędu lub na wniosek obwinionego albo w przypadku jego śmierci na wniosek jego krewnego w linii prostej, przysposabiającego lub przysposobionego, rodzeństwa oraz małżonka.

§ 52. 1. Wznowienie lub odmowa wznowienia postępowania dyscyplinarnego następuje w drodze postanowienia.

2. Postanowienie doręcza się obwinionemu albo w przypadku, o którym mowa w § 51, osobie, która złożyła wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego.

3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydane przez:

- 1) kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu — przystępuje zażalenie do Szefa Agencji Wywiadu,
- 2) Szefa Agencji Wywiadu — przystępuje wniosek do Szefa Agencji Wywiadu o ponowne rozpatrzenie sprawy

— w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia osobie, o której mowa w ust. 2.

§ 53. 1. Postanowienie o wznowieniu postępowania dyscyplinarnego stanowi podstawę do przeprowadzenia postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy. Postępowanie to prowadzi wyznaczony przez przełożonego rzecznik dyscyplinarny. Przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym stosuje się odpowiednio.

2. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w ust. 1, przełożony wydaje orzeczenie, w którym:

- 1) odmawia uchylecia dotychczasowego orzeczenia;
- 2) uchyla dotychczasowe orzeczenie i rozstrzyga o istocie sprawy.

Przepisy § 31 ust. 1 i 3—6 stosuje się odpowiednio.

3. Na orzeczenie wydane w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego służy odwołanie obwinionemu, a w przypadku, o którym mowa w § 51, osobie, która złożyła wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego. Przepisy o postępowaniu odwoławczym stosuje się odpowiednio.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 54. W sprawach nieuregulowanych rozporządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 55. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 listopada 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania wyróżnień funkcjonariuszom Urzędu Ochrony Państwa, przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych, wymierzania i wykonywania kar oraz odwoływania się od wymierzonych kar, a także właściwości przełożonych w tych sprawach (Dz. U. Nr 133, poz. 1495), zachowanym w mocy na podstawie art. 232 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070 i Nr 130, poz. 1188).

1558

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 sierpnia 2003 r.

w sprawie odszkodowań przyznawanych osobom udzielającym pomocy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, niebędącym jej funkcjonariuszami

Na podstawie art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070 i Nr 130, poz. 1188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady oraz tryb przyznawania odszkodowań osobom, niebędącym funkcjonariuszami Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanej dalej „ABW”, które utraciły życie lub poniósł uszczerbek na zdrowiu albo szkodę w mieniu podczas korzystania lub w związku z korzystaniem przez ABW

z ich pomocy, zwanym dalej „osobami poszkodowanymi”, oraz ich spadkobiercom.

§ 2. Odszkodowanie za poniesiony uszczerbek na zdrowiu przyznaje się osobie poszkodowanej w wysokości 341 zł za każdy procent uszczerbku na zdrowiu.

§ 3. Odszkodowanie z tytułu orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji przyznaje się osobie poszkodowanej w wysokości 7 466 zł.